

Sygn. akt III AUz 57/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Beata Górską SSO (del.) Gabriela Horodnicka – Stelmaszczuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2016 roku na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z odwołania J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

od decyzji z dnia 15 marca 2016 roku

o ustalenie odpowiedzialności członka zarządu za nieuiszczone przez spółkę składki

wskutek zażalenia organu rentowego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 17 maja 2016 roku, sygn. akt IV U 414/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Beata Górską SSA Anna Polak SSO del. Gabriela Horodnicka –

Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 15.03.2016 roku ustalił odpowiedzialność solidarną J. C., jako członka zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M., za nieuiszczone spółkę składki, a nadto określił wysokość istniejących z tego tytułu zaległości składkowych.

W odwołaniu od decyzji organu rentowego ubezpieczony podniósł, że został członkiem zarządu, lecz wyłącznie po to, aby wykonać na polecenie wspólnika spółki audyt spółki, bowiem nie miał innej możliwości, aby zapoznać się z dokumentacją finansową spółki. Wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz ustalenie, że nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania płatnika z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za grudzień 2011r. oraz o

zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ubezpieczony podawał w treści odwołania i pisma z dnia 22.04.2016r. jako adres zamieszkania: ul. (...), (...)-(...) Ł..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 17 maja 2016 roku uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie XIII Wydziałowi Ubezpieczeń Społecznych według właściwości.

W uzasadnieniu Sąd meriti wskazał, że zgodnie z art. 461 § 2 k.p.c. w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy, chyba że przepis odrębny stanowi inaczej. Ubezpieczony J. C. wskazał zaś w odwołaniu, że ma miejsce zamieszkania w Ł..

W ocenie Sądu pierwszej instancji, w sprawie brak jest właściwości szczególnej, wobec czego sprawę należało na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. przekazać do sądu właściwego.

Z rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego nie zgodził się organ rentowy. Zarzucił naruszenie art. 462 § 2 k.p.c. w zw. z art. 462 § 3 k.p.c. W uzasadnieniu skarżący poniósł, że cała dokumentacja spółki znajduje się w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Koszalinie i także w przypadku powołania biegłego sądowego, będzie musiał on przeanalizować dokumentację znajdującą się w siedzibie spółki oraz w K.. Zdaniem organu rentowego, prowadzenie postępowania przez Sąd Okręgowy w Warszawie byłoby zatem niecelowe, gdyż generowałoby dodatkowe koszty i doprowadziło do niepotrzebnej przewlekłości postępowania. Nadto, skoro ubezpieczony skierował odwołanie do Sądu w Koszalinie, to należy to rozumieć jako domniemaną zgodę na prowadzenie sprawy przez Sąd Okręgowy w Koszalinie. Organ rentowy wyraził jednocześnie zgodę na prowadzenie sprawy przez Sąd Okręgowy w Koszalinie. W ocenie skarżącego, w przypadku powzięcia przez Sąd Okręgowy wątpliwości co do zgody ubezpieczonego, Sąd ten powinien był wystąpić do ubezpieczonego i sprawdzić, czy obie strony wyrażają zgodę na prowadzenie sprawy przez Sąd Okręgowy w Koszalinie. Tym samym, zapadłe rozstrzygnięcie o przekazaniu sprawy jest co najmniej przedwczesne. Mając na uwadze powyższy zarzut oraz argumentację skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dokonana przez Sąd Apelacyjny kontrola instancyjna doprowadziła do wniosku, że zapadłe rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego jest prawidłowe i zgodne z treścią obowiązującego prawa procedury cywilnej. Sąd I instancji wskazał podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia, tj. art. 461 § 1 k.p.c., i niewątpliwie jest to przepis właściwy.

Adres zamieszkania ubezpieczonego, trafnie zdeterminował właściwość ogólną Sądu Okręgowego w Warszawie. Jedynie porządkowo należy wskazać, że organ rentowy błędnie zarzucił naruszenie art. 462 § 2 i § 3 k.p.c., co należy uznać za omyłkę, skoro artykuł 462 k.p.c. nie zawiera dodatkowych jednostek redakcyjnych, a argumentacja zażalenia wskazuje wyraźnie na regulację art. 461 § 3 k.p.c. Należy zauważyć, że zgodnie z przywołanym przez Sąd Okręgowy przepisem prawa procesowego

w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sądem właściwym do rozpoznania sprawy może być sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy. Przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu jest możliwe ze względów celowościowych, lecz musi być związane ze złożeniem przez obie strony zgodnego wniosku w tym przedmiocie (art. 461 § 3 k.p.c.). Należy podkreślić, że w chwili orzekania przez Sąd Okręgowy w przedmiocie stwierdzenia właściwości, żadna ze stron nie złożyła stosownego wniosku, mimo że organ rentowy już w chwili składania odpowiedzi na odwołanie znał adres zamieszkania ubezpieczonego, podany w odwołaniu. Nawet na obecnym etapie procedowania, mimo złożenia w zażaleniu przez organ rentowy „zgody na przeprowadzenie sprawy przez Sąd Okręgowy w Koszalinie”, brak jest wniosku ubezpieczonego w tym przedmiocie,

co prowadzi do uznania za bezprzedmiotowe dalsze rozważania na gruncie regulacji art. 461 § 3 k.p.c. Błędne jest bowiem stanowisko organu rentowego, który wymaga badania przez Sąd Okręgowy, czy strony procesu nie zechcą wyrazić zgodnej woli rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy Koszalinie, zwłaszcza, że tego rodzaju postępowanie Sądu badającego swoją właściwość z urzędu, nie znajduje żadnego uzasadnienia w obowiązującej procedurze cywilnej.

Na marginesie wskazać należy, że ubezpieczony złożył swoje odwołanie do Sądu Okręgowego w Koszalinie, gdyż tak został pouczony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w decyzji, a nie nie z uwagi na wolę procedowania przed tym Sądem.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny uznając zaskarżone rozstrzygnięcie za prawidłowe, a wywiedzione zażalenie za niezasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSA Beata Górską SSA Anna Polak SSO del. Gabriela Horodnicka –

Stelmaszczuk